

Diurnenge III (C) de Pasqua

Text de l'Evangelí (Jn 21,1-19): En aquell temps, Jesús es va tornar a aparèixer als deixebles vora el llac de Tiberíades. L'aparició va ser d'aquesta manera: Es trobaven plegats Simó Pere, Tomàs, l'anomenat Bessó, Natanael, de Canà de Galilea, els fills de Zebedeu i dos deixebles més. Simó Pere els diu: «Me'n vaig a pescar». Els altres li diuen: «Nosaltres també venim amb tu». Sortiren, doncs, i pujaren a la barca, però aquella nit no van pescar res.

Quan va despuntar el dia, Jesús es presentà vora el llac, però els deixebles no s'adonaven que fos Ell. Llavors Jesús els digué: «Nois, no teniu res per a menjar?». Li respongueren: «No». Ell els digué: «Tireu la xarxa a la dreta de la barca i trobareu peix». Així ho van fer i ja no la podien estirar de tants peixos com hi havia. Llavors aquell deixeble que Jesús estimava diu a Pere: «És el Senyor». Així que Simó Pere va sentir que era el Senyor, es posà el vestit que s'havia tret i es llançà a l'aigua. Els altres deixebles, que només eren a uns cent metres de terra, van arribar amb la barca, arrossegant la xarxa plena de peixos.

Quan baixaren a terra, veieren pa i unes brases amb peix coent-s'hi. Jesús els diu: «Porteu peixos dels que acabeu de pescar». Simó Pere pujà a la barca i va estirar cap a terra la xarxa plena de peixos: eren cent cinquanta-tres peixos grossos. Tot i haver-hi tant de peix, la xarxa no es va esquinçar. Jesús els digué: «Veniu a menjar». Cap dels deixebles no gosava preguntar-li qui era, perquè sabien que era el Senyor. Jesús s'acostà, prengué el pa i els el donava. Igualment va fer amb el peix. Aquesta fou la tercera vegada que Jesús es va aparèixer als deixebles després de ressuscitar d'entre els morts.

de Joan, m'estimes més que aquests?». Ell li respongué: «Sí, Senyor, tu saps que t'estimo». Jesús li diu: «Pastura els meus anyells». Per segona vegada li pregunta: «Simó, fill de Joan, m'estimes?». Ell li respon: «Sí, Senyor, tu saps que t'estimo». Jesús li diu: «Pastura les meves ovelles». Li pregunta Jesús per tercera vegada: «Simó, fill de Joan, m'estimes?». Pere es va entristir que Jesús li preguntés per tercera vegada si l'estimava, i li respongué: «Senyor, tu ho saps tot; ja ho saps, que t'estimo». Li diu Jesús: «Pastura les meves ovelles. T'ho ben asseguro: quan eres jove et cenyies tu mateix i anaves on volies, però a les teves velleses obriràs els braços i un altre et cenyirà per portar-te allà on no vols. Jesús va dir això per indicar amb quina mort Pere havia de glorificar Déu. Després d'aquestes paraules, Jesús va afegir: «Segueix-me».

«Jesús els digué: 'Veniu a menjar'»

Rev. D. Jaume GONZÁLEZ i Padrós
(Barcelona, Espanya)

Avui, en el tercer Diumenge de Pasqua, contemplem encara les aparicions del Ressuscitat, enguany segons l'evangelista Joan, en l'impressionant capítol vint-i-un, tot ell amarat de referències sacramentals, ben vives per a la comunitat cristiana de primera generació, aquella que va recollir el testimoni evangèlic dels mateixos Apòstols.

Aquests, després dels esdeveniments pasquals, sembla que retornen a la seva ocupació habitual, com havent oblidat que el Mestre els havia convertit en “pescadors d'homes”. Un error que l'evangelista reconeix, bo i constatant que —malgrat haver-s'hi escarrassat— «no pescaren res» (Jn 21,3). Era la nit dels deixebles. Tanmateix, a l'albada, la presència coneguda del Senyor capgira tota l'escena. Simó Pere, que abans havia pres la iniciativa en la pesca infructuosa, ara recull la xarxa plena: cent cinquanta-tres peixos n'és el resultat, nombre que és la suma dels valors numèrics de Simó (76) i d'ikhtys (=peix, 77). Significatiu!

Quan, doncs, sota l'esguard del Senyor glorificat i amb la seva autoritat, els

Apòstols, amb la primacia de Pere —explicitada per la triple professió d'amor al Senyor— exerceixen la missió evangelitzadora, es produeix el miracle: “pesquen homes”. Els peixos, un cop pescats, moren quan se'ls treu del seu medi. Així mateix, els éssers humans també moren si ningú no els rescata de la foscor i de l'asfíxia d'una existència allunyada de Déu i envoltada d'absurditat, tot portant-los a la llum, a l'aire i a l'escalf de la vida. De la vida de Crist, que Ell mateix alimenta des de la platja de la seva glòria, figura esplèndida de la vida sacramental de l'Església i, primordialment, de l'Eucaristia. En ella el Senyor dóna personalment el pa i, amb ell, es dóna a si mateix, com indica la presència del peix, que per a la primera comunitat cristiana, era un símbol del Crist i, doncs, del cristià.